

Efter *stk. 4* bevarer et adoptivbarn ved ophævelse af adoptionen retten til et efternavn, der er erhvervet på grundlag af adoption. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 2, i den gældende navnelov. En tilsvarende regel følger implicit af forslaget til § 4, stk. 1, nr. 1, men er medtaget her for at undgå enhver tvivl herom.

Til § 10

Efter forslaget til § 10 bortfalder et efternavn, hvis der tages et andet efternavn. Bestemmelsen præciserer, at en person, der tager et nyt efternavn, ikke samtidig kan bevare det hidtidige efternavn og således bære 2 efternavne. Hvis navnene forbindes med bindestreg, jf. forslaget til § 8, kan den pågældende bære begge navne samtidig, men de udgør i så fald ét efternavn.

Til kapitel 2

Mellemnavn

Kapitlet regulerer adgangen til at tage mellemnavne.

Til § 11

Bestemmelsen i *stk. 1* opregner, hvilke navne der kan tages som mellemnavne.

I *nr. 1* fastsættes det, at det altid skal være muligt at tage et mellemnavn, der tidligere har været ansøgerens mellemnavn. Bestemmelsen viderefører § 25, nr. 2, i Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002. Bestemmelsen er i øvrigt udformet således, at den svarer til forslaget til § 4, stk. 1, nr. 1, om efternavne. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Som det fremgår heraf, indebærer denne bestemmelse bl.a., at det er muligt at genantage et navn, ansøgeren tidligere har båret i medfør af et samtykke, uden at der i den forbindelse stilles krav om fornyet samtykke.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til som mellemnavn at tage et adresseringsmellemnavn, som den pågældende har benyttet i henhold til CPR-lovgivningens regler herom.

Om adoptivbørns adgang til at tage mellemnavn efter den oprindelige slægt henvises til bemærkningerne til stk. 5.

Efter *nr. 2* er der – som efter § 11, stk. 2, i den gældende navnelov – mulighed for at tage et mellemnavn, som den pågældende kan tage som efternavn. Liberalisering af reglerne om efternavne medfører således også en udvidelse af mængden af de mellemnavne, der kan tages efter denne bestemmelse.

Efter *nr. 3* kan der tages et navn, der bæres eller har været båret som mellemnavn af ansøgerens forældre, bedsteforældre, oldeforældre eller tipoldeforældre. Bestemmelsen er en væsentlig liberalisering i forhold til den gældende retstilstand, hvorefter der som udgangspunkt kun er mulighed for at tage et mellemnavn, som ens forældre, samt – i visse tilfælde – ens bedsteforældre bærer eller har båret. Om overvejelserne herom henvises der til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1. Tilknytningskravet er udformet således, at det svarer til bestemmelsen i § 4, stk. 1, nr. 2, om efternavne. Herefter kan man tage et mellemnavn fra den samme persongruppe, som man efter § 4, stk. 1, nr. 2, kan tage et efternavn fra. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. Som efter den nævnte bestemmelse stilles der ikke krav om samtykke fra de pågældende familiemedlemmer.

I *nr. 4* er det som noget nyt muligt som mellemnavn at tage et fornavn, der kan tages efter § 13, stk. 1, uanset om det pågældende fornavn betegner det modsatte køn i forhold til den, der ønsker navnet. Efter gældende ret er det som udgangspunkt kun muligt at tage et mellemnavn, hvis ansøgeren har en særlig familiemæssig eller lignende tilknytning til navnet. Det er således ikke muligt uden en sådan tilknytning at tage et almindeligt fornavn som mellemnavn. I praksis løses dette ofte ved, at forældre, der ønsker at navngive f.eks. en dreng med et nyt mellemnavn, i stedet giver barnet et andet fornavn, f.eks. Frederik Bjørn Jensen. Hvis forældrene efterfølgende får en pige og ønsker, at hun også skal have "Bjørn" som mellemnavn, vil de efter gældende ret være afskåret herfra, medmindre der er en tilstrækkelig familiemæssig tilknytning til navnet som mellem- eller efternavn. Om gældende ret henvises endvidere til betænkningen, side 47-48.

Bestemmelsen gør det i sådanne tilfælde muligt at tage et fornavn som mellemnavn, uanset om man har en familiemæssig eller anden tilknytning til navnet som mellemnavn. Et sådant mellemnavn kan uden videre benyttes af alle familiemedlemmer uanset de pågældendes køn. Mellemnavnet vil dog ikke senere kunne tages som efternavn, jf. forslaget til § 4, stk. 3.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Efter *nr. 5* kan man med samtykke tage en stedfars eller stedmors mellemnavn. Bestemmelsen svarer som udgangspunkt til gældende ret, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002, § 24, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen er udformet således, at den svarer til § 4, stk. 1, nr. 4, om stedforældres efternavne. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse. Som det fremgår heraf, er det ikke læn-